

KDB 157
V 11945

TILLATELSE

FOR

SELBU KOMMUNE

TIL Å FORETA EN OVERFØRING AV VANN FRA SØRUNGEN TIL STORE SLINDVATN I SELBU HERRED I SØR-TRØNDELAG FYLKE

(MEDDELT VED KGL. RES. 13 JULI 1945)

Ved kgl. res. av 13 juli 1945 er det bestemt:

- «1. Det tillates i medhold av lov nr. 17 av 14 desember 1917 Selbu kommune å foreta en overføring av vann fra Sørungen til Store Slindvatn i Selbu herred, Sør-Trøndelag fylke, i det vesentlige overensstemmende med søknad av 21 mai 1942 og ingeniør Kuløys plan av 13 mai 1942.

Tillatelsen meddeles på de i Arbeidsdepartementets tilråding av 13 juli 1945 inntatte betingelser.

2. Det fastsettes manøvreringsreglement for overføringen overensstemmende med det i Arbeidsdepartementets ovennevnte tilråding inntatte utkast som gjeldende inntil videre.»

BETINGELSER

for tillatelse for Selbu kommune til å foreta en overføring av vann fra Sørungen til Store Slindvatn i Selbu herred, Sør-Trøndelag fylke.

(Fastsatt ved kgl. res. 13 juli 1945).

1.

Postene 1, 2, 3, 4, 5, 22 og 23 i de betingelser som er fastsatt ved kgl. res. 6 juni 1919 angående tillatelse for Trondheim kommune til å regulere Selbusjøen, Stråsjøen, Børsjøen, Dragstsjøen og Sørungen får tilsvarende anvendelse. Bestemmelsene om konsesjonstidens lengde og om frister for statens innløsningsrett regnes fra 6 juni 1919.

2.

Konsesjonæren plikter får arbeidet påbegynnes å forelegge vedkommende departement detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende overføringsanlegget således at arbeidet ikke kan iverksettes før planene er approbert av departementet. Anlegget skal utføres på en solid måte og skal til enhver tid holdes i fullt driftsmessig stand. Dets utførelse så vel som dets senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggets eier.

3.

Arbeidet må påbegynnes innen frist av 2 år, etter at konsesjonen er gitt og fullføres innen en ytterligere frist av 5 år.

I fristen medregnes ikke den tid som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major) streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

4.

Til anlegg og drift skal utelukkende anvendes funksjonærer og arbeidere som har norsk innføds- eller statsborgerrett.

Vedkommende myndighet kan dog tillate unntakelser fra regelen når behovet for spesiell fagkunnskap eller øvelse eller andre avgjørende hensyn gjør det nødvendig eller særlig ønskelig. Såfremt ikke offentlige hensyn taler derimot kan fremmede arbeidere også tillates benyttet når de har hatt fast bopel her i riket i det siste år.

For hver dag noen i strid med foranstående bestemmelser er i konsesjonærens tjeneste, erlegges til statskassen en løpende mulkt stor inntil kr. 50.00 — femti kroner — for hver person.

5.

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anlegget anvende norske varer for så vidt disse kan fåes like gode, tilstrekkelig hurtig — herunder forutsatt at det er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen — samt til en pris som ikke med mer enn 10 pst. overstiger den pris med tillagt toll hvortil de kan erholdes fra utlandet. Er det adgang til å velge mellom forskjellige innanlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innen landet fallende arbeid og produserte materiale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte prisforskjell — 10 pst. — i forhold til utenlandsk vare ikke derved overstiges.

Toll- og pristillegg tilsammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 pst. av den utenlandske vares pris (eksklusiv toll). I tilfelle av tvist herom avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan dispensere fra regelen om bruk av norske varer når særlige hensyn gjør det påkrevd.

For overtredelse av bestemmelsene i nærværende post erlegges konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15 — femten — prosent av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

6.

Forsikring tegnes så vidt mulig i norske selskaper hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske.

7.

Arbeiderne må ikke pålegges å motta varer istedenfor penger som vederlag for arbeid eller pålegges noen forpliktelse med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog ikke sprengstoff, verktøy og andre arbeidsmaterialer). Verktøy og andre arbeidsredskaper som utleveres arbeiderne til benyttelse, kan bare kreves erstattet når de bortkastes eller ødelegges og da bare med deres virkelige verdi beregnet etter hva de kostet konsesjonæren med rimelig fradrag for slitasje. Hvis konsesjonæren holder handelsbod for sine arbeidere, skal nettooverskuddet etter revidert årsregnskap anvendes til almen-

nyttig, øyemed for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes etter samråd med et av arbeiderne oppnevnt utvalg, som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt for vedkommende departement til avgjørelse.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anlegget.

8.

Konsesjonæren er forpliktet til når vedkommende departement forlanger det på den måte og på de vilkår som departementet bestemmer å skaffe arbeiderne den til enhver tid nødvendige legehjelp.

9.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av noen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene sunt og tilstrekkelig husrom — alt etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

Konsesjonæren er ikke uten vedkommende departements samtykke berettiget til i anledning av arbeidstvistigheter å oppsi arbeiderne fra bekvemmeligheter eller hus leid hos ham. Uenighet om hvorvidt oppsigelse skyldes arbeidstvist avgjøres med bindende virkning av departementet.

10.

Konsesjonæren er forpliktet til i den utstrekning som fylkesveistyret bestemmer å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veier og bruer, hvor disse utgifter antas å bli særlig øket ved anleggsarbeidet. Veier og bruer som konsesjonæren anlegger, skal stilles til fri avbenyttelse for almenheten, for så vidt departementet finner at dette kan skje uten vesentlige ulemper for anlegget.

11.

Vannslipningen skal foregå overensstemmende med et reglement som utferdiges på forhånd.

En norsk statsborger, som vedkommende departement godtar, skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjonskjønn kan ikke påbegynnes før manøvreringsreglementet er fastsatt.

12.

Overføringsanleggets eier skal etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrografiske iakttagelser som i det offentlige interesse finnes påkrevd, og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige. Reguleringsgrensene for Sørungen skal ved overføringsanlegget betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle kart som konsesjonæren måtte la oppta i anledning av anlegget, skal tilstilles Norges Geografiske Oppmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

13.

Overføringsanleggets eier underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende departement til kontroll med overholdelsen av de oppstilte betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av anleggets eier etter nærmere av vedkommende departement fastsatte regler.

14.

Alle heftelser som hviler på anlegget, faller bort når og i den utstrekning det i henhold til overføringskonsesjonen går over til staten eller innløses av denne.

15.

Konsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anlegget er beliggende. Vedkommende departement kan bestemme at et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget for hvilke overføringen kan medføre forpliktelser.

MANØVRERINGSREGLEMENT

for overføring av vann fra Sørungen til Store Slindvatn i Selbu herred, Sør-Trøndelag fylke.

(Fastsatt ved kgl. res. 13 juli 1945).

§ 1.

Regulert høyvannstand kote 453,5
» lav » » 447,5

Reguleringshøyde 6,0 m.

Den tillatte oppdemningshøyde og den tillatte laveste tapningsgrense skal betegnes ved et fast og tydelig vannstandsmerke, som det offentlige godkjenner.

§ 2.

Der avgis det til den alminnelige fløtning nødvendige vann overensstemmende med de ved overenskomst eller skjønn fastsatte bestemmelser.

§ 3.

Vannslipningen skal fortrinsvis skje etter Trondheim Elektrisitetsverks behov etter en av dette nærmere angitt plan.

Flomvassføringen må ikke forøkes til skade for andres rettigheter.

§ 4.

Til å forestå manøvreringen antas norsk statsborger som godtas av vedkommende departe-

ment. Stedet for damvokterboligen fastsettes av departementet. Boligen skal være forsynt med telefon.

§ 5.

Damvokteren har å påse, at flomløpene ikke hindres av is eller lignende samt at dammen for øvrig til enhver tid er i god stand.

§ 6.

Damvokteren har å føre protokoll over avleste vannstander samt observere og notere, om det forlanges, regnmengder, temperatur m. v. Av denne protokoll sendes ved hver måneds utgang avskrift til Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen.

§ 7.

Mulig tvist om dette reglements forståelse blir å avgjøre av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 8.

Forandringer i dette reglement kan bare foretas av Kongen etterat fløtningens vedkommende, vannfallseierne samt Selbu kommune har hatt anledning til å uttale seg.